

Kız ve Eşek

Çınar BİBER

Kız ve Eşek

Çınar BİBER

Maya çakıllı yolda seke seke yürüyordu, kırmızı lastik çizmeleri her adımımda çıtırdıyordu. Hardal sarısı yağmurluğu esintide dalgalanıyor, kıvrıkcık siyah saçları zıplıyordu. Bugün eşek barınağındaki ilk günüydü ve neredeyse sabırsızlanıyordu. "Eşekler nasıldır acaba," dedi kendi kendine, koyu kahverengi gözleri heyecanla kocaman açılmıştı.

Barınağın kapısında, kısa kıızıl saçlı ve sıcak gülümsemeli uzun boylu bir kadın el salladı. "Hoş geldin! Ben Hannah," dedi, yeşil polo tişörtü sabah güneşinde parlıyordu. "Buradaki tüm kurtarılmış eşeklerle ben ilgileniyorum. Onlarla tanışmak ister misin?" Maya hevesle başını salladı, bez çantasını sımsıkı tuttu. Bu ziyaret için bütün hafta beklemişti.

Hannah, Maya'yı ahşap çitle çevrili büyük, çimenli bir alana götürdü. Birkaç eşek güneş ışığında sessizce duruyor, uzun kulakları seğiriyordu. "Bu eşeklerin çoğu zor yerlerden kurtarıldı," diye açıkladı Hannah nazıkçe. "Tekrar güvende hissetmek için zamana ihtiyaçları var." Maya her birine baktı, kalbi hayranlıkla doluydu. Sonra köşede tek başına duran küçük, gri-kahverengi bir eşek gördü.

"O Rosie," dedi Hannah yumuşak bir sesle. "Çok utangaç ve kolayca korkar. Birkaç haftadır burada ama hâlâ kendi başına takılıyor." Maya, Rosie'nin başını eğip toynaklarını sürüklediğini izledi. Eşğin koyu gözleri endişeli görünüyordu ve uzun kulakları sarkmıştı. Maya'nın içi bir an burkuldu. "Merhaba demeyi deneyebilir miyim?" diye sordu.

Hannah nazikçe başını salladı. "Henüz değil. Önce sana eşeklerin yanında nasıl sakın olunacağını öğreteceğim. Biz heyecanlı ya da gerginken bunu hissederler." Maya'ya nasıl hareketsiz durulacağını ve yavaşça nefes alınacağını gösterdi. "Yumuşak konuş ve yavaş hareket et," dedi Hannah. "Hazır olduğunda Rosie'nin sana gelmesine izin ver." Maya derin, sessiz nefesler almayı denedi, vücudunun gevşediğini hissetti.

Ertesi gün Maya okuldan sonra barınağa döndü. Rosie'nin köşesine doğru yavaşça yürüdü, kırmızı çizimleri çimenlerde yumuşak sesler çıkarıyordu. Rosie başını kaldırıp baktı, uzun kulakları döndü. Maya birkaç adım ötede durdu ve hiç kıpırdamadan bekledi. "Merhaba, Rosie," diye fısıldadı. "Ben Maya. Sana zarar vermeyeceğim." Rosie küçük bir adım geri çekildi ama kaçmadı.

Maya o hafta her gün ziyaret etti. Her seferinde sessizce durdu ve yumuşak bir sesle konuştu. Hannah izledi ve gülümsedi. "Harika gidiyorsun," dedi. "Rosie seni giderek daha çok izliyor. Bu iyi bir işaret." Cuma günü Rosie, Maya'ya doğru tam iki adım attı ve durdu. Maya'nın kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu ama sakin ve hareketsiz kaldı. İşe yarıyordu!

Cumartesi günü Hannah yumuşak bir fırça çıkardı. "Rosie artık senin onu fırçalamana izin verebilir," dedi. "Ama sadece rahat görünüyorsa." Maya fırçayı tuttu ve yavaşça yaklaştı. Rosie kulaklarını oynattı ama uzaklaşmadı. Maya, Rosie'nin gri-kahverengi tüylerini nazikçe fırçaladı, eşeğin sağlam vücudunun sıcaklığını hissetti. Rosie yumuşak bir iç çekti. Sessiz, mutlu bir sesti.

Maya evden küçük öd ller getirmeye bařladı—bir havu ya da bir dilim elma. Avucunda d z tutup beklerdi. Bařta Rosie sadece koklayıp geri ekilirdi. Ama bir oėleden sonra Rosie boynunu uzattı ve havucu Maya'nın elinden nazıke aldı. Krem rengi burnu Maya'nın parmaklarını gıdıkladı ve Maya kıkırdadı. "Bunu seviyorsun, deėil mi Rosie?"

Haftalar geçtikçe Maya gelmeye devam etti. Rosie'nin dağınık yelesini düzeleneye kadar fırçaladı. Rosie'nin toynaklarının etrafını temizledi ve suyunun taze olduğundan emin oldu. Hannah ona Rosie'nin kahverengi deri başlığının ovuşturup ovuşturmadığını nasıl kontrol edeceğini öğretti. "Onunla ilgilenmeyi öğreniyorsun," dedi Hannah. "Güveni büyüten şey budur." Maya başını salladı, sessiz emeğiyle gurur duydu.

Sonra esintili bir sabah Maya her zamanki gibi alana doğru yürüdü. Rosie kapının yanında duruyordu, uzun kulakları dikilmişti. Maya'yı görür görmez Rosie başını kaldırdı ve yüksek, mutlu bir anırma sesi çıkardı. "Aii-aii! Aii-aii!" Ses barınak boyunca yankılandı. Maya kocaman gülümsedi ve son birkaç adımı koşarak attı. "Beni gördüğüne sevindin!" diye bağırdı.

Hannah gülerek yanlarına geldi. "Rosie'nin böyle anırdığını ilk kez duyuyorum," dedi. "Artık sana gerçekten güveniyor." Maya, Rosie'nin boynuna nazıkçe sarıldı ve Rosie başını Maya'nın omzuna yasladı. Rosie'nin alnındaki küçük beyaz leke Maya'nın yanağına yumuşacık geldi. "Arkadaşım olacağını biliyordum," diye fısıldadı Maya. Rosie koyu gözlerini kırptı ve hafifçe burnunu dürttü.

O günden sonra Rosie, Maya'yı alanda sadık bir köpek yavrusu gibi takip etti. Birlikte yürüdüler, Maya'nın kırmızı çizmeleri Rosie'nin toynaklarının yanında adım attı. Maya, güvenin aceleye getirilemeyeceğini öğrendi. Bir tohum gibi yavaşça büyür, nezaket ve özenle tekrar tekrar gelirsən. "Her zaman geri geleceğim," diye söz verdi Maya. Rosie uzun kulaklarını oynattı, sanki anlamış gibiydi.

Güneşli bir öğleden sonra Hannah, Maya'nın Rosie'yi barınağın etrafında kısa bir yürüyüşe çıkarmasına izin verdi. Maya ip başlığı sağlam elleriyle tuttu ve Rosie yanında sakinçe yürüdü. "Siz ikiniz harika bir takımsınız," dedi Hannah, yeşil gözleri parıldıyordu. Maya gururla gülümsedi. Sabırlı ve nazik olmak hakkında çok şey öğrenmişti. Rosie de tüm insanların korkutucu olmadığını öğrenmişti. Bazı insanlar havuç ve nezaket getirir.

Şimdi Maya her gün okuldan sonra eşek barınağını ziyaret ediyor. Rosie'nin gri-kahverengi tüylerini fırçalıyor ve ona gününü anlatıyor. Rosie uzun kulaklarıyla dinliyor ve bazen yumuşakça anırarak karşılık veriyor. Maya eşek arkadaşıyla birlikteyken kalbi dolup taşıyor. "Tanıdığım en iyi arkadaşsın," diyor Maya. Rosie omzuna burnunu sürtüyor ve sıcak güneş ışığında birlikte duruyorlar.

Hannah sık sık ziyaretçilere Maya ve Rosie'yi anlatır. "Güven, sürekli özenle büyür," der. "Maya her gün sabırla geldi ve Rosie ona güvenmeyi öğrendi." Maya gülümser çünkü bunun doğru olduğunu bilir. O ve Rosie birlikte mutludurlar ve arkadaşlıkları özeldir. Maya, sakın, nazık ve iyi kalpli olmanın birinin hayatında büyük fark yaratabileceğini öğrendi—utangaç bir eşeğin hayatında bile.